

Rahapeleillä rahoitettujen toimintojen rahoitusmalli Vaihtoehtojen arviointia

HUOM: Tässä muistiossa on hyvin alustavia huomioita mallin vaikutuksista, ei tyhjentyviä lausuntoja.

1. TAVOITTEET

Rahoitusmalliuudistuksen tavoitteena on:

1. *Katkaista Veikkaus Oy:n tulouttaman tuoton ja nykyisten valtionavustusministeriöiden (OKM, STM, MMM) / arpajaislaissa säädettyjen tuoton käyttötarkoitusten välinen yhteys.*
2. *Turvata rahapelien tuotolla aiemmin rahoitetuille sekä mahdollisille uusille vastaaville käyttötarkoituksille ennustettava, vakaa ja toimijoiden autonomian turvaava riittävä rahoitus.*
3. *Varmistaa osaltaan suomalaisen yksinoikeuteen perustuvan rahapelijärjestelmän oikeuttamisperusteiden toteutumista.*
4. *Varmistaa osaltaan rahapelihaittojen ehkäisyyn ja vähentämiseen tehtävien panostusten riittävyys sekä korostaa näiden panostusten läpinäkyvyyttä ja todennettavuutta.*

2. REUNAEDOT

Rahoitusmalliuudistusta ohjaavat mallille asetettujen tavoitteiden lisäksi EU-oikeuden rahapelitoiminnan kansalliselle monopolille asettamat reunaehdot. Reunaehdot eivät kuitenkaan ole yksikäsitteisen selkeät, sillä oikeuskäytäntöä on luettava kunkin tapauksen erityispiirteiden valossa. Näistä reunaehdoista on mallissa kiinnitetty erityistä huomiota ehtojen ytimessä oleviin kohtiin, joita ovat:

1. *Rahapelijärjestelmällä ei voida tavoitella taloudellista hyötyä eikä rahapelitoimintaan saa kohdistua minkäänlaista tuottotavoiteasetantaa.*
2. *Rahapelitoiminnan suotuisana sivuvaikutuksena saatavan tuoton käyttämisellä yleishyödyllisiin tarkoituksiin voitaneen paremmin perustella yksinoikeusjärjestelmää.*
3. *Rahapelijärjestelmällä ja rahapelitoiminnalla tulee johdonmukaisella ja järjestelmällisellä tavalla tavoitella rahapelihaittojen ehkäisyä ja vähentämistä, huomioiden myös EU-oikeuden ratkaisukäytännössä tunnustetut rahapelaamista koskevan yksinoikeusjärjestelmän oikeutusperusteet, kuten jo nykyisessä arpajaislaissa (1 §):*
 - a. arpajaisiin osallistuvien oikeusturvan takaaminen
 - b. väärinkäytösten ja rikosten estäminen
 - c. taloudellisten, sosiaalisten ja terveydellisten haittojen ehkäisy ja vähentäminen

3. RAHAPELIHAITTOJEN EHKÄISY JA VÄHENTÄMINEN

Rahoitusmalliuudistuksessa korostetaan rahapelitoiminnan haittojen ehkäisyä. Tähän liittyen:

1. Nykyisen arpajaislain 52 §:n mukaiset rahapelihaittojen seurantaan, tutkimukseen sekä ehkäisyn ja hoidon kehittämiseen liittyvät viranomaisten (STM) ja Veikkaus Oy:n väliset suorat kuluerät ja -menettelyt jäävät voimaan.
2. Rahapelihaittojen ehkäisyn rahoittamista varten rahapelipoliittisen ohjelman valmistelun yhteydessä olisi hyvä tarkastella Veikkauksen tuotoista perustettavan erillisen talousarviomomentin tarpeellisuutta. Momentin tarkoituksena olisi rahapelihaittojen ehkäisyyn ja vähentämiseen tehtävien panostuksien riittävyden varmistaminen sekä näiden panostusten läpinäkyvyyden ja todennettavuuden korostaminen.

4. TUOTON KÄSITTELY (TAE TULOPUOLI)

Tuoton käsittely (TAE tulopuoli)

Veikkaus Oy:n tuotto tuloutetaan yleiskatteellisena valtion tulotilille, josta se siirtyy osaksi yleiskatteellista kehysrahoitusta (pois lukien rahapelihaittojen ehkäisyyn ennen tuloutusta erotettava osuus Arpajaislain 52§ perusteella).

(Täydennetään tuoton käsittelyn osalta Veikkaus Oy:n tuoton tulouttamiseen liittyviä teknisiä yksityiskohtia.)

4. RAHOITUSTASON MÄÄRÄYTYMINEN (JTS/TAE MENOPUOLI)

Valtionavustusrahoituksen kokonaiskehys päätetään poliittisella päätöksellä JTS:ssa neljälle tulevalle vuodelle jatkuvuuden ja ennakoitavuuden parantamiseksi. Vuositasolla valtionavustusrahoituksen TAE:een esitettävästä määrärahasosta päätetään hallituksen budjettiriihessä. Lopullisesti määrärahasosta päättää vuosittain eduskunta talousarviokäsittelyn päätteeksi.

Liikasen työryhmä ehdotti, että siirtymäajan jälkeen nykyisten rahapelitoiminnan tuoton käyttökohteiden menotason suuruusluokka vastaa vähintään arvioitua tuoton tasoa. Hallitus ottaa kantaa mahdollisen kompensaaation tarpeeseen uudistuksen voimaantuloon saakka.

5. MENOJEN KÄSITTELY (TAE MENOPUOLI)

Molemmissa mallivaihtoehdoissa valmistelun johtaminen kuuluu kunkin kolmen ministeriön (OKM, STM, MMM) vastuuministerille.

A. SÄÄDÖSPERUSTEINEN MALLI

Valtion talousarvioesityksessä kohdennetaan rahoitusta **säädöksessä** ("jakosuhdelaki") määritettyihin yleishyödyllisiin yhteiskunnallisiin käyttötarkoituksiin. Uudistuksen yhteydessä säädettävä uusi jakosuhdelaki vastaisi sisällöltään nykyisen arpajaislain neljättä lukua jakosuhteiden ja käyttötarkoitusten määrittelyn osalta sillä erotuksella, että jakosuhdelaissa ei säädettäisi Veikkaus Oy:n tuoton jakamisesta.

Säädösperusteissa vaihtoehdossa uusi "jakosuhdelaki" määrittää:

- Ministeriökohtaiset määrärahojen prosentuaaliset jakosuhteet (OKM 53 %, STM 43 % ja MMM 4 %)
- Ministeriökohtaiset yleishyödylliset käyttötarkoitukset
- Yksilöitävät käyttötarkoitukset kullekin ministeriölle

a. Vaikutukset avustuksensaajiin:

JTS:ssa neljälle vuodelle määritetty määrärahataso mahdollistaa valtionavustusrahoituksen ennakoitavuuden. Jakosuhde ja säädöspohjaisesti määritettävät yleiset ja yksilöitävät käyttötarkoitukset mahdollistavat valtionavustuksella rahoitettavan toiminnan sisällöllisen jatkuvuuden ja ennakoitavuuden. Budjettiteknisesti kaikki avustukset olisivat valtion suorita siirtomenoja.

Avustuksensaajan näkökulmasta keskeistä on se, että rahoituksen kokonaistaso on riittävä ja rahoituksen jatkuvuuteen liittyvä epävarmuus on mahdollisimman vähäistä. Lailla säätäminen on vahvempi instrumentti ja siihen tehtävät muutokset ovat läpinäkyvämpiä eduskuntaprosesseja kuin päätösperusteisuus.

Lakitasolla käyttötarkoitusten määrittely esimerkiksi voimassa olevan arpajaislain säännösten mukaisella tarkkuustasolla on riittävä ja tarkemmat säännökset (esim. yksilöitävät käyttötarkoitukset) voidaan antaa tarvittaessa asetuksilla. Lakitasoinen käyttötarkoitusten määrittely tuo läpinäkyvyyttä järjestelmään. Jakosuhteista ja käyttötarkoituksista säätäminen lain tasolla tuo ennakoitavuutta rahoitukseen.

Avustuksensaajille JTS:ssa valtionavustusrahoitukselle määriteltävä neljän vuoden rahoituskehys antaa ennakoitavuutta eri osapuolille. Lopullinen rahoitustaso on kuitenkin aina riippuvainen eduskunnan vuosittaisesta budjettipäätöksestä.

Lainsäädännön haasteena tulisi olemaan se, kuinka tämä ns. lakisääteinen uusi valtion rahoitus eroaisi tai suhteutuisi muihin talousarvion kautta toteutettaviin valtionavustuksiin. Talousarvion kautta rahoitusta kohdennetaan jo tälläkin hetkellä myös muille yleishyödyllisiksi katsottaville rahoituskohteille, joiden rahoitus ei tälläkään hetkellä tule voittovaroista.

b. Vaikutukset valtionavustusministeriöihin

JTS:ssa neljälle vuodelle määritetty määrärahataso mahdollistaa valtionavustusrahoituksen ennakoitavuuden ja pidemmän aikavälin suunnittelun. Säädöspohjaisesti määritettävät yleiset ja yksilöivät käyttötarkoitukset mahdollistavat jatkuvuuden ja ennakoitavuuden

Valtionapuviranomaisen näkökulmasta on keskeistä rahoituksen kohdentamisen kannalta se, että avustusmäärärahan taso olisi ennakoitavaa. Avustuksensaajien käyttötarkoitusten määrittely laissa haasteellista, koska samoja käyttötarkoituksia on myös yleiskatteellisella puolella.

c. Vaikutukset talouden ja toiminnan suunnitteluun

Veikkaus Oy:n toimesta tuloutettavien tuottojen aleneva kehitysnäkymä voi luoda rahoitusmallista riippumatta haasteita valtionavustustoiminnan rahoitustasolle, erityisesti mikäli lainsäädännössä säilytettäisiin ”minimikytty” avustusten kokonaismäärän ja vuosittaisten rahapelituottojen tuloutuksen välillä. Jatkuvat rahoitustason kompensaatit ja niiden muutokset voivat aiheuttaa epävarmuutta kehysrahoituksen tasonäkymälle, joka heikentyessään aiheuttaa säästöpaineita nykyisille määrärahamomenteille.

Talouden ja toiminnan suunnittelun kannalta on keskeistä, että tulevien vuosien avustusmäärän taso olisi ennakoitavissa. Ennakoitavuus paranee, jos kukin hallitus pysyy asettamissaan kehyspäätösten mukaisissa rahoitustasoissa.

d. Vaikutukset arpajaislakiin ja muuhun lainsäädäntöön

Säädösperusteinen malli edellyttäisi suuria muutoksia arpajaislain 4 lukuun koskien mm. tuoton käyttötarkoitusten määrittelyä, joka poistuisi arpajaislaista. Käyttötarkoituksista säädettäisiin uudessa jakosuhdelaissa. Lisäksi arpajaislakiin nyt sisältyvät valtionavustusmenettelyyn liittyvät säännökset tulisi mahdollisesti ainakin joiltakin osin sisällyttää jakosuhdelaikiin tai muuhun lainsäädäntöön.

Mallista riippumatta Veikkaus Oy:n tuoton ottamista talousarvioon ja tuoton tilittämismenettelyä koskevat arpajaislain säännökset tulee muuttaa. Arpajaislakiin liittyy tiettyjä erityissäännöksiä, joiden säilyttäminen on valittavasta mallista riippumatta arvioitu tärkeiksi.

Jos päädytään säätämään sektorikohtaisista jako-osuuksista lailla, sillä on luonnollisesti vaikutus muuhun jo olemassa olevaan lainsäädäntöön ja lainsäädäntötarpeisiin.

Arpajaislain muutosten valmistelun kannalta olennaista on tieto siitä, miten jatkossa arpajaislaissa nyt säädettävien seikkojen (käyttötarkoitukset, valtionavustuslaista poikkeavat säännökset, valtionavustusmenettelyt, STEA:n tehtävät ja sen kustannusten korvaaminen, sote-järjestöjen avustusasioiden neuvottelukunta) osalta

tultaisiin toimimaan – esimerkiksi, säädettäisiinkö niistä joiltakin osin muussa lainsäädännössä (todennäköisesti ainakin STEA:n tehtävistä tulisi säätää ja myös neuvottelukunnasta, jos sellainen säilyisi). Nämä seikat tulee arpajaislain muuttamista koskevassa hallituksen esityksessä kuvata ja muutosten vaikutukset arvioida.

Joka tapauksessa arpajaislaissa tulisi edelleen säätää Veikkaus Oy:n tuoton ottamisesta (yleiskatteellisena) valtion talousarvioon ja tuoton tilittämisestä valtiolle.

EU-oikeuden näkökulmasta ei myöskään hyvin alustavan arvion mukaan välttämättä olisi merkitystä sillä, olisiko kyse säädösperusteisesta vai päätöspohjaisesti mallista, jos kummassakin yhteys rahapeli tuoton ja käyttötarkoitusten välillä katkaistaisiin.

Uudistuksen EU-oikeudellista arviointia on joka tapauksessa välittömästi jatkettava.

e. **Vaikutukset eduskunnan budjettivaltaan**

Säädösperusteisen mallin toimeenpano edellyttää arpajaislain 4 luvussa olevien säästöjen päivittämistä jakosuhteiden ja käyttötarkoitusten osalta uuteen ”jakosuhdelakiin”.

Eduskunnan budjettivallan osalta voi todeta, että eduskunta päättäisi jatkossakin vuosittaisen talousarviokäsittelyn yhteydessä eri tarkoituksiin osoitettavien määrärahojen tason, suuruuden sekä käyttötarkoituksen.

B. PÄÄTÖSPERUSTEINEN MALLI

Hallituksen kehyspäätöksessä (JTS) kohdennetaan **poliittisella päätöksellä** rahoitusta kolmelle ministeriölle (OKM, STM, MMM) kohdennettavaksi määritettyihin yleishyödyllisiin yhteiskunnallisiin käyttötarkoituksiin. Tällöin kyseisten ministeriöiden pääluokkien koko kasvaisi.

Päätösperusteisessa mallissa olisi perusteltua asettaa kansalaisjärjestöille myönnettävän rahoituksen seurantaan parlamentaarinen neuvosto, joka voisi esittää vuosittain ennakolta lausuntoja yleisesti kansalaisjärjestöille suunnattavasta rahoituksesta ja sen kehityksestä.

Osana rahoitusmalliuudistuksen valmistelua selvitetään indeksimenettelyn soveltamista kansalaisjärjestöjen ja mahdollisten muiden erikseen määriteltävien toimijoiden osalta.

Päätösperusteisessa vaihtoehdossa pääluokan/-luokkien momentin/momenttien päätösosassa määritetään:

- Ministeriökohtaiset määrärahat
- Ministeriökohtaiset yleishyödylliset käyttötarkoitukset
- Yksilöivät käyttötarkoitukset kullekin ministeriölle

a. Vaikutukset avustuksensaajiin:

Hallituksen kehyspäätöksessä kolmelle ministeriölle kohdennettavan kehysrahoituksen ja siten myös vuosittaisen rahoituksen taso voi vaihdella. Avustuksensaajien näkökulmasta hallituksen päätöksellä tehtävät muutokset rahoituksen kohdentamisessa voivat vähentää avustuksensaajien osalta rahoitukseen liittyvää ennakoitavuutta. Mahdolliset käyttötarkoituksia koskevat päätösperäiset muutokset olisivat mahdollinen rahoituksen ennakoitavuuden riski avustustensaajille.

Avustuksensaajien kannalta oleellista on rahoituksen riittävyys ja sen pitkäjänteinen turvaaminen. Valtionavustusrahoituksen kokonaisuus päätetään poliittisella päätöksellä JTS:ssa neljälle tulevalle vuodelle jatkuvuuden ja ennakoitavuuden parantamiseksi. Vuositasolla valtionavustusrahoituksen TAE:een esitettävästä määrärahasosta päätetään budjettiriihessä. Päätösperusteisen mallin ennakoitavuus nojaa JTS-prosessiin.

Avustustensaajien toiminnan ja talouden suunnittelu tulee haastavammaksi mahdollisten rahoitusta koskevien epävarmuuksien takia. Priorisointi avustuksensaajien rahoituksen sisällä voisi olla jossain määrin aikaisempaa joustavampaa. Riskiä rahoitustason laskulle yksittäisen avustuksensaajaryhmän osalta ei pidä nähdä päätösperusteisessa mallissa merkittävämpänä kuin säädösperusteisessa mallissa.

Hallituksen kehyspäätös muutokset rahoitustasoon vähentävät avustustensaajien toiminnan ja talouden ennakoitavuutta. Jos hallitus tekee muutospäätöksiä avustusrahoitusten käyttötarkoituksiin aiheuttaa se myös epävarmuutta ja hankaloittaa avustustensaajien toiminnan ja talouden suunnittelua.

Päätösperusteisessa mallissa STM:n ja MMM:n sektoreille rakennettaisiin saman tyyppinen käyttötarkoitukset määrittävä puitelainsäädäntö kuin OKM:n sektoreilla jo on olemassa.

b. Vaikutukset valtionavustusministeriöihin

Muutoksen jälkeen kunkin valtionavustusministeriön rahoitukseen liittyvät päätökset ja toiminnot ovat itsenäisiä ja toisistaan riippumattomia. Päätösperusteisuus saattaisi valtionavustusviranomaisen tasolla tarkoittaa sitä, että tämä malli voisi olla jonkin verran alttiimpi poliittisille suhdanteille kuin säädösperusteinen malli.

Ennakoitavuutta on mahdollista lisätä JTS-päätöksin esim. hallituskausikohtaisesti. Kokonaisuutena arvioiden mallien a ja b välillä ei kuitenkaan luultavasti olisi ministeriön näkökulmasta suuria eroja lopputuloksen kannalta, mikäli käyttötarkoitukset on suojattu puitelainsäädännöllä. Lisäksi ennakoitavuutta voidaan lisätä parlamentaaraisella yhteisymmärryksellä.

Jos hallitus linjaa rahoituksen tasosta JTS:ssä tuleville vuosille, rahoituksen tason ennakoimattomuus ei lisääntynyt tässä mallissa säädösperäistä mallia enempää. Ennakoitavuus paranee, jos kukin hallitus pysyy asettamissaan kehyspäätösten mukaisissa rahoitustasoissa. Rahoituksen allokoiminen hallituksen haluamalla tavalla olisi tässä mallissa joustavampaa.

Mikäli hallitukset pitävät kiinni parlamentaarisesta yhteisymmärryksestä, ennakoitavuus ei ole toista mallia heikompi. Valtionavustusmäärärahojen lisääminen tai vähentäminen ei vaadi lainsäädäntötoimia eduskunnalta.

Päätösperäiseen malliin ehdotetaan valtionavustuslainsäädännön yhteyteen perustettavaksi parlamentaarinen neuvosto seuraamaan valtionavustusrahoituksen tasoa sektorikohtaisten neuvostojen lisäksi. Parlamentaarinen neuvosto seuraisi erityisesti kansalaisjärjestöille myönnettyjä avustuksia. Neuvosto voisi myös laatia lausuntoja kansalaisjärjestötoiminnan rahoituksesta ja kehittämisestä sekä kansalaisjärjestöjen autonomian toteutumisesta.

c. Vaikutukset talouden ja toiminnan suunnitteluun

Menettelyllisesti talouden ja toiminnan suunnittelussa ei oleellista eroa säädösperusteisen (jakosuhdelain) mukaiseen menettelyyn. JTS-päätökset tehdään aina momenttikohtaisesti. Keskeistä on käytettävissä olevan määrärahan taso.

f. Vaikutukset arpajaislakiin ja muuhun lainsäädäntöön

Päätösperusteinen malli tarkoittaisi käytännössä lähes puhdasta yleiskatteellista mallia, jossa ei olisi mitään säädösperusteisia määrärahan jakosuhteita, yleisiä eikä yksilöityjä käyttötarkoitussuhteita. Tässä mallissa ei enää olisi pääosin tarvetta arpajaislain rahapelituottoa koskeville 4 luvun säädöksille, joissa määritetään jakosuhteet sekä yleiset ja yksilöidyt käyttötarkoitukset. Veikkaus Oy:n tuoton tulouttamista valtion tulotilille koskevat säännökset tulee päivittää arpajaislakiin.

Arpajaislakiin liittyy tiettyjä erityissäännöksiä, joiden säilyttäminen on valittavasta mallista riippumatta arvioitu tärkeiksi. Arpajaislakiin sisältyy myös esimerkiksi valtionavustuslain säännöksistä poikkeavia erityissäännöksiä, joista on välttämätöntä säätää myös jatkossa lain tasolla. Kyseisiä poikkeuksia ei voida sisällyttää esimerkiksi valtionavustuslakiin. Tämäkin malli edellyttää mittavaa lainsäädännön valmistelutyötä, minkä sisältöä ja laajuutta ei ole tämänhetkisten tietojen valossa mahdollista arvioida.

Alustavan arvion mukaan rahapelijärjestelmän ja arpajaislain muutosten valmistelun näkökulmasta ei ole niinkään merkityksellistä se, toteutettaisiinko kokonaisuudistus tältä osin säädösperusteisesti vai päätöspohjaisesti, jos yhteys Veikkaus Oy:n tuoton ja arpajaislaissa säädettyjen käyttötarkoitusten välillä on tarkoitus kummassakin mallissa katkaista.

Arpajaislain muutosten valmistelun kannalta olennaista on tieto siitä, miten jatkossa arpajaislaissa nyt säädettävien seikkojen (käyttötarkoitukset, valtionavustuslaista poikkeavat säännökset, valtionavustusmenettelyt, STEA:n tehtävät ja sen kustannusten korvaaminen, sote-järjestöjen avustusasioden neuvottelukunta) osalta tultaisiin toimimaan. Nämä seikat tulee arpajaislain muuttamista koskevassa hallituksen esityksessä kuvata ja muutosten vaikutukset arvioida. Nykyistä STEA:a koskeva sääntely siirrettäisiin osaksi STM:n uutta puitelakiin. Jatkossa STEA:n rahoitus kustannettaisiin kokonaisuudessaan valtion menona, mikä ei vähennä avustusten saajien määrärahaa (nyt puolet kustannuksista katetaan Veikkauksen toimesta ja puolet STM:n jako-osuudesta). Muutos tehtäisiin teknisenä muutoksena.

Eräistä arpajaislaissa nyt säädetyistä asioista tulisi todennäköisesti jatkossakin säätää lain tasolla. Esimerkiksi, jos on tarkoitus, että STEA:n toiminta jatkuu, tulisi sen tehtävistä säätää. Nyt STEA:sta ja sen tehtävistä säädetään arpajaislain 20 §:ssä (ja tarkemmin ko. pykälän nojalla annetulla valtioneuvoston asetuksella). Lisäksi tulisi selvittää, miten STEA:n kustannukset jatkossa katettaisiin. Tällä hetkellä Veikkaus Oy:llä on velvollisuus korvata puolet STEA:n kustannuksista ja puolet katetaan STM:n jako-osuudesta. Lisäksi, jos on tarkoitus, että sote-järjestöjen avustusasioden neuvottelukunta jatkaa, niin siitäkin tulisi todennäköisesti säätää.

Joka tapauksessa arpajaislaissa tulisi edelleen säätää Veikkaus Oy:n tuoton tulouttamisesta yleiskatteellisena valtion tulotilille.

EU-oikeuden näkökulmasta ei myöskään hyvin alustavan arvion mukaan välttämättä olisi merkitystä sillä, olisiko kyse säädösperusteisesta vai päätöspohjaisesti mallista, jos kummassakin yhteys rahapelituoton ja käyttötarkoitusten välillä katkaistaisiin.

Mallivaihtoehtojen EU-oikeudellista arviointia on välttämätöntä jatkaa välittömästi.

g. Vaikutukset eduskunnan budjettivaltaan

Päätösperusteinen malli korostaisi eduskunnan budjettivaltaa. Eduskunta päättää vuosittaisen talousarviokäsittelyn yhteydessä eri tarkoituksiin osoitettavien määrärahojen tason ja suuruuden sekä käyttötarkoituksen. Eduskunta päättäisi talousarvion momenttien päätösosien avulla siitä, mihin tarkoituksiin valtion rahoitusta halutaan kohdentaa.

6. VALTIONAVUSTUSTOIMINNAN OPERATIIVINEN TOIMEENPANO

Molemmissa mallivaihtoehtoissa:

1. Nykyiset valtionavustusministeriöt toimeenpanevat valtionavustukset pääpiirteissään nykymallin mukaisesti, uusin määritetyin rahoitusperustein. Tältä osin on kuitenkin selvitettävä, miltä osin jatkossa on tarpeen säätää arpajaislakiin tällä hetkellä sisältyvistä valtionavustusmenettelyyn liittyvistä seikoista.
2. Toimintaa ohjaa myös valtionavustuslaki
3. Rahapelitoiminnan rahoitusmallin kokonaisuudistuksen rinnalla on käynnissä koko valtionavustustoimintaa kehittävä digitalisointihanke, joka tuo valtionavustusministeriöiden käyttöön yhtenäisempiä työkaluja ja nykyistä parempaa läpinäkyvyyttä niin avustusten hakemiseen kuin avustusten seuranta- ja valvontamahdollisuuksiin.

7. MUUT LIITÄNNÄISET HANKKEET TAI ASIAKOKONAISUUDET

1. Indeksimenettelyn käyttöönotto?
Tiekarttaan kirjaus kansalaisjärjestöille ja muille erikseen määriteltäville toimijoille suunnattavan indeksimenettelyn soveltamisen selvittämisestä osana HE -valmistelua
2. Järjestöjen oma varainhankinta?
Tiekarttaan kirjaus valmisteltavasta selvityksestä järjestöjen omien varainhoitomallien kehittämiseksi
3. Järjestöjen autonomia?
Konsultaatio VM:n valtionavustustoiminnan kehittämis- ja digitalisaatiohankkeen kanssa
4. Avustuskeskus?
Tiekarttaan ehdotuskirjaus valmisteltavasta selvityksestä koskien yhteisen avustuskeskuksen perustamisen hyötyjä, haittoja ja toimintaedellytyksiä.